ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 28ης Μαρτίου 1996 *

Στην υπόθεση C-161/95,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μαρία Κοντού-Durande, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από την Ιωάννα Γαλάνη-Μαραγκουδάκη, βοηθό ειδικό νομικό σύμβουλο στην ειδική νομική υπηρεσία Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Υπουργείου Εξωτερικών, και την Εύη Σκανδάλου, νομικό συνεργάτη στην ίδια υπηρεσία, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ελλάδος, 117, Val Sainte-Croix,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει ή μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135, σ. 40), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την οδηγία αυτή,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, C. Gulmann, P. Jann και L. Sevón (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 1ης Φεβρουαρίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 22 Μαΐου 1995, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωρισθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει ή μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135, σ. 40), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την οδηγία αυτή.

2 Το άρθρο 19, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/271 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή τους προς την οδηγία αυτή το αργότερο

στις 30 Ιουνίου 1993 και ενημερώνουν περί αυτού αμέσως την Επιτροπή. Εξάλλου, η παράγραφος 3 υποχρεώνει τα κράτη μέλη να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή το κείμενο των θεσπισθεισών ουσιωδών διατάξεων.

3 Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε καμιά κοινοποίηση σχετικά με τα μέτρα που είχε λάβει η Ελληνική Δημοκρατία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό της δίκαιο και μη διαθέτοντας κανένα στοιχείο που να της επιτρέπει να συμπεράνει ότι το εν λόγω κράτος μέλος είχε εκπληρώσει τις υποχρεώσεις αυτές, ζήτησε από την Ελληνική Κυβέρνηση, με έγγραφο οχλήσεως της 9ης Αυγούστου 1993, να της υποβάλει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 169, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης, τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών.

4 Δεδομένου ότι το έγγραφο αυτό έμεινε αναπάντητο, η Επιτροπή απηύθυνε στην Ελληνική Δημοκρατία, στις 25 Μαΐου 1994, αιτιολογημένη γνώμη καλώντας την να λάβει τα αναγκαία μέτρα προς συμμόρφωσή της εντός προθεσμίας δύο μηνών. Η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει από τις ελληνικές αρχές καμιά απάντηση στην αιτιολογημένη αυτή γνώμη και θεωρώντας ότι η Ελληνική Κυβέρνηση δεν είχε λάβει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα μέτρα που ήταν αναγκαία για τη συμμόρφωσή της προς τις υποχρεώσεις της, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

5 Υπενθυμίζοντας το άρθρο 19 της οδηγίας 91/271 καθώς και τα άρθρα 5, πρώτο εδάφιο, και 189, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης, η Επιτροπή ισχυρίζεται, με το δικόγραφο της προσφυγής, ότι η Ελληνική Δημοκρατία όφειλε να έχει λάβει τα μέτρα που ήταν αναγκαία για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία εντός της ταχθείσας προθεσμίας και ότι, μη λαμβάνοντας τα μέτρα αυτά, παρέβη τις υποχρεώσεις της.

6 Η Ελληνική Δημοκρατία, μολονότι ζητεί την απόρριψη της προσφυγής, δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι η οδηγία δεν μεταφέρθηκε στο εσωτερικό της δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Αναφέρει απλώς ότι το σχέδιο υπουργικής αποφάσεως, με την οποία, ιδίως, θα μεταφερθεί η οδηγία 91/271 στην ελληνική νομοθεσία, βρίσκεται στο στάδιο της υπογραφής της από τους συναρμόδιους υπουργούς. Σύμφωνα με το εν λόγω κράτος μέλος, η μεταφορά της οδηγίας εντάσσεται στο πλαίσιο της γενικής αναθεωρήσεως της υφιστάμενης νομοθεσίας περί της επεξεργασίας των αποβλήτων.

7 Δεδομένου ότι η μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η ασκηθείσα, εν προκειμένω, από την Επιτροπή προσφυγή πρέπει να κριθεί βάσιμη.

8 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 91/271, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο της 19.

Επί των δικαστικών εξόδων

9 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Ελληνικής Δημοκρατίας στα δικαστικά έξοδα. Καθώς το εν λόγω κράτος μέλος ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα αυτά.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο της 19.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Edward Puissochet Gulmann

Jann Sevón

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Μαρτίου 1996.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

D. A. O. Edward